

Pincehelyi Párbeszéd

A „Pincehelyért” Egyesület hivatalos havilapja

5. Évfolyam 6. szám

Megjelenik 800 példányban

2002. Június

Felelős kiadó: Farkasné Horváth Mária; Kiadvány: Gyulasi János

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatta. Pincehelyről az Interneten : pincehely.ini.hu

Klubbírek...

Nagy örömmel újságozhatom, hogy a júniusi összejövetelünk, jól sikerült. Megint sokan voltunk, és úgy repült az idő, hogy észre se vettük. Sok új résztvevő jelent meg a régi tagok mellett.

Bognárné Szabó Edit az origami (papírhajtogatás) rejtelmét mutatta be az érdeklődőknek, de a szalvétakép készítés is, nagyon népszerű még. Nagyon örülünk, hogy aki már volt egyszer, az szívesen jön újra, hiszen itt nincs pletyka, kritizálás. Öltözködésben a szabadidőruha a legalkalmasabb, és a résztvevők életkora is igen széles skálán mozog.

Végül is az volt a cél, hogy legyen egy hely, ahol kapcsolódhatunk, közösségben lehetünk és hasznos, praktikus dolgokat is tanulhatunk.

Az emberek nagyon eltávolodtak egymástól, jó lenne, ha elhinnék, hogy nem egészséges dolog a gondjainkkal bezárkózni. Sokkal könnyebb egy kellemes kapcsolódás után, új gondolatokkal a fejünkben neki vágni a problémák megoldásának.

Ebben bízva szélesítjük továbbra is a foglalkozások körét. Július 13-án egy érdekes kiállítást rendezünk.

Ifj. Horváth István / Pincehely / repülőgép modelljeit állítjuk ki. Már körülbelül 10 éve hódol ennek a szép hobbynak, és elég sok modelt rakott eddig össze. Így utólag összeszámolva igen komoly értéket képvisel a gyűjteménye. Szeretettel várjuk az érdeklődőket. A foglalkozások is bővülnek. A szalvétakép készítés és az origami mellett, Zajtainé Horváth Zsuzsa és Takács Ferencné, Emike az agyagozás fogásait mutatja be. Mindketten a pincehelyi

képzőművészeti táborban ismerkedtek meg az agyagozással.

A tábor az idén ünnepi fennállásának 10-ik évfordulóját. Szívből gratulálunk Zajtainé, Zsuzsának a szervezésben végzett kitarító munkájához.

Viszontlátásra a „Pincehelyért” Egyesület kézműves klubjában, július 13-án 18 órától!

K.E.

Kitüntetés...

Ha valakit megdicsérnek a jó munkájáért, megtiszteltetés, országos fórumtól kapni kitüntetést igazi öröm, mindezt egy régi kollégáról leírni szintén örömteli érzés.

Jankó Lajosné, Marcsi a Kanyar ABC, régi nevén a Gyulasi féle önkiszolgáló bolt, régi bútordarabja. Igazi Gyulasi tanítvány.

1967 óta dolgozott mellette, mint helyettes először a régi boltban, majd az 1972-ben megnyílt új önkiszolgálóban.

Mikor a pincehelyi ÁFÉSZ egyesült a Simontornyai Síómenti ÁFÉSZ-al, ő továbbra is folytatta a munkát egészen 1990-ig Gyulasi úr nyugdíjba vonulásáig, ezután mint boltvezető. 1997 májusában „Szövetkezeti munkájáért” megyei kitüntetést kapott. A napokban pedig Budapesten az ÁFÉSZ Országos Szövetsége,

Szövetkezeti Érdeméremmel ismerte el munkáját. Jó érzés mindezt leírni, hiszen mostanság a régi munkást nem kitüntetni, hanem fiatalítás címén kirúgni szokták.

Marcsi szívből gratulálunk!

K.E.

„Nemcsak a húszéveseké a világ”

Bizonyára kevesen tudják, hogy van valaki a faluban aki 6 hónap múlva, pontosan január 18-án betölti a 100-ik életévét.

Bár a hölgyeknél ritkán beszélünk az életkorról, ezzel a 100 évvel gondoltam bármelyikünk szívesen dicsekedne.

Így van ezzel Tóth Ferencné született Piszker Erzsébet is. Bözsi néni hálát ad az Istennek, hogy bár a mozgás már nehezebbre esik, de a gondolkodása tiszta és minden érdekli. Szemüveggel ugyan, de még olvasgat. Az újság a tévé ablak a világra.

Máté Istvánné, Rozi néni a lánya, szeretettel gondolja. Vele mindig meg hányják-vetik a napi híreket.

A politika is érdekli, és véleménye is van róla. Úgy érzi még ilyen gazdátlan sose volt az ország. A közbiztonság is riasztó, főleg két magányos, idős hölgynek.

Az idén nem tudott már kapálgatni a kertben. Sokat betegeskedett, volt kórházban is, amiről csak szép emlékei vannak. Az orvosok és nővérek nagyon kedvesek voltak vele. A születésnapjára sokan ígérkeztek, de ha mindenkit hívna, már el kellene kezdeni írni a meghívókat.

Reméli, hogy szép lesz az ünnepség.

Ígérhetem, Bözsi néni, hogy a „Pincehelyért” Egyesület nevében ott leszünk felköszönteni hívás nélkül is.

Jó egészséget kívánunk addig is.

K.E.

Szociális háló helyett...

Nem a rendszerváltás szükségességét akarom megkérdőjelezni, hanem a módját. Sok-sok olyan érték ment veszendőbe, aminek ugyan pénzübeli értékét nem lehet kifejezni, de a hiánya itt lebeg a nap mint nap a fejünk felett.

Ez a 10-12 év olyannyira pénzorientálttá tette az embereket, hogy szinte nincs is más, mint a pénzért való hajtás, na meg a munkahely elvesztésétől való félelem / már akinek van /. A szociális értékek elvesztek, vagy csak itt-ott pislákolnak szerényen az emberekben, akik pedig görcsösen igyekeznek elnyomni azt a kevéske paraszt is.

Éppen ezért szeretnék írni arról a pályázatról, amelynek a neve:

Kapu-program.

Varga Lászlóné a pincehelyi Gondozási Központ vezetője, koordinátor, beszél róla, hogyan, miképp jött létre és mi a célja.

Phare pénzen, a Béthel alapítvány kezdeményezésére, angol példa alapján próbálják nálunk is meghonosítani. A gyöngyi Szociális Otthon vezetője Waffersmidt Ibolya hívta fel a figyelmét a lehetőségre. Pályáztak és nyertek, elsőként a megyében Gyöngy, Pincehely, Tamási. A program megyei koordinátora Bakonyiné Wiedelmann Andrea / Gyöngy /. A program lényegét csak nagy vonalakban lehet leírni, mert egyébként egész kis könyv van róla.

Egy lakóközösségi alapon szerveződő, a generációk közötti együttműködést segítő szolgálat.

A szociális és egészségügyi állami ellátórendszer mellett, azt kiegészítve működik és nyújt segítséget, elsősorban az otthonukban élő rászoruló lakosok számára. Pincehelyről 10 ember vesz részt a programban. Feladatuk, hogy olyan egyedülálló embereket látogassanak meg, akik valamilyen formában segítségre szorulnak. Teszik mindezt a szabadidejükben, bár hatan tisztelet díjat kapnak amíg a pályázat tart, de az összeg nagysága nem motiváló erő, hiszen igen szerény. A pályázat októberig tart. Jó lenne a lejáratá után is tovább folytatni, hiszen sok a rászoruló.

A családok szétszakadnak, a gyerekek elkerülnek sokszor igen messze. Az emberek is nagyon eltávolodtak egymástól. Jó lenne visszazoktatni az embereket, akiknek szabadidejük is van arra, hogy önzetlenül segítsenek a rászorulóknak, anélkül, hogy pénzübeli juttatást kapnának.

A Kapu programnak ez lenne a célja.

Ha csak annyit elértem ezzel az írással, hogy körbe nézzenek közelükben, segíthetnek-e valakin már megérte.

K.E

A Vörösmarty Nyugdíjasklub életéből...

Gyorsan telnek-múlnak napjaink, most vettük észre, hogy a 2002-es évből hat hónap eltelt.

Jó érzés az összejöveteleinken együtt lenni, megbeszélni mindennapos gondjainkat.

Szorgalmas fáradságos munkával, a saját földünkön megtermeljük mindazokat a termékeket, ami az élethez szükséges – ez az élet rendje.

Hosszú évek óta nagyon jó ma kapcsolatunk a högyészi nyugdíjas klubbal. Az elmúlt évben baráti látogatáson mi voltunk Högyészen, ahol kellemes fogadtatásban volt részünk. Most június 29-én a pincehelyi nyugdíjas klub tagsága szeretettel várta a meghívott vendégeket.

Érkezésüket megelőzően az iskola éttermét szorgalmas kezek rendezték be a fogadásra. Nyugdíjasaink, akik eljöttek, saját készítésű finomságait – szendvicseket, süteményeket, a szőlősgazdák saját termésű boraikat hozták el. Az üdítő és a kávé sem hiányzott az asztalokról.

Mikor megérkezett a vendégek busza, jó érzés volt újra találkozni egy év elteltével. Élénk eszmecsere alakult ki, a politikával senki nem foglalkozott. A zenéről Ifj. Hegedűs József gondoskodott. Ellenszolgáltatást nem fogadott el, köszönet érte.

Rövid időre ellátogattunk vendégeinkkel a Csehfalvay kúriába. Rend és tisztség fogadott bennünket az egész épületben belülről. Mariska néni idegenvezetőként hozzáértéssel tájékoztatta a vendégeket. Közös

áhitattal elénekeltük a „Szózat”-ot. Visszaérkezésünk után vendégeink köszönetüket fejezték ki a múzeumi sétáért.

Most tartottuk meg a második negyedévben esedékes névnapokat is, köszöntve: Gyöngyi, Magdolna, Margit, Gizella, Irén, László nevű nyugdíjasainkat is.

„Víg beszéd közt a gyors óra ment, a leányka híven nézi az ismeretlen idegent” /Vörösmarty: Szép Ilonka – részlet /

Történelmet írnak a következő percek egy család életében.

Zsiga Györgyné sz. Sántha Mária Terézia szót kér!

Boldogságtól meihatottan, könnyező szemmel mondja:

- Itt születtem Pincehelyen, itt ismertem meg a férjemet Zsiga Györgyöt. Itt a katolikus templomban fogadtunk örök hűséget egymásnak ezen a napon ötvenöt évvel ezelőtt! A teremben csend a bejelentés után. Majd gratulációk és jókívánságok halmozták el az ünnepelteket. Tiszteletükre pincehelyi vörösbórral koccintottunk. Ugyanezen a napon ötvenöt évvel ezelőtt fogadtak örök hűséget egymásnak Högyészen, Teerling János és Kis Anna, akik szintén jelen voltak a högyészi nyugdíjasklub tagjaiként.

A felnövekvő nemzedék számára példa értékűnek kell lennie, a házastársi hűség, az egymásért való küzdelem, a gyermeknevelés, a Magyar nemzetünk érdekében.

Isten éltesse az ünnepelteket, jó egészséget a hátralévő évtizedekre!

Lassan elérkezett a baráti búcsúzás ideje. A buszra felszálló vendégeink köszönetüket fejezték ki a szívélyes vendéglátásért.

Zsiga György tiszteletére felhangzott a „Pincehelyi gyerek vagyok, Pincehelyen születtem” című nóta, és a busz lassan elindult.

Az őszinte barátság nem ismer határokat, a földi életünknek ez az Alfája és Omegája.

Vendégeink viszontlátogatási meghívását örömmel fogadtuk el.

Benkó Lajos

Egy pohár itóka.

Amikor a hegyen szőlőnk volt, a présház falán a bor tüzparancsolata lógott. Nekem nagyon tetszett, úgy, hogy most le is írom.

1. Bort sose igyál éhgyomorra.
2. Ivás előtt ne egyél édességet.
3. Bort mindig megfontoltan, lassan igyál.
4. Ügyelj a borfajták hőmérsékletére.
5. Apró kortyokban élvezd a bor zamatát.
6. A nemes borokat csak tisztán igyad.
7. Tarts mértéket a borivásban.
8. Jobban ízlik a bor, ha közben eszel is.
9. Szeressed, de legyél erősebb a bornál.
10. Gondolj arra egy pillanatig: mennyi nehéz, verejtékes munka van egy pohár borban.

Ebben a kánikulai melegben, ami az utóbbi időben kijutott nekünk, a pince hidege milyen jó lenne, zamatos borral fűszerezve. A pincének, amelybe a boroshordók sorakoznak (persze nem üresen) különös hangulata van. Ugyanúgy az érett bor csobogásának a csapból a korsóba. A korsóból a pohárba, a pohárból egészségünkre. Megérdemelné, de akkor nem gondolunk az utolsó parancsolatra csak arra a jóleső érzésre, ami zuhatagként eláraszsa a torkunkat, és áhítattal nyeljük a hűsítő nedűt ebben a kutyá melegben.

Tóth Ferenc

Jöttem, mentem...

Jöttem, mentem nagy – nagy határon
Minden élményem egy – egy álom.
Amelynek mindenik emléke
Az életemnek büszkesége.

Csendben ülök falusi zugban,
Sok álom, emlék mögöttem, van.
De lelkemben él mindennek képe,
S ez csendes zugom büszkesége.

Peres Gyula

Zarándoklás az Andocsi kegyhelyre...

Tíz éves lehettem, mikor a szüleim elhatározták, hogy a családunk ellátogat Andocsra a csodatévő szűzanyához. Mi gyerekek nagy izgalommal készültünk a hosszú útra.

A szülőfalumtól körülbelül 50 Km választja el ezt a szép zarándokhelyet. Ez akkoriban lovas kocsival elég nagy távolság volt. Szeptembere terveztük az utazást a Szűzanya névnapjára. Már előző este édesapám előkészítette a lovas kocsit. Először a lovak ennivalóját pakolta fel, zabot, szénát, kukoricát, vízesvödört, pokrocokat (takarókat) és utána következett a család enni és inni valója, ruhaneműje. Korán reggel indultunk, nagyon szép idő ígérkezett. Öten ültünk a lovas kocsin, velünk jött a szomszédasszonyunk is. Párin és Tamásin keresztül hagytuk el Gyulajt, és tartottunk a kegyhely fele. Útközben néha megállt édesapám a lovakat pihentetni, etetni, itatni. És akkor mi gyerekek is leszálltunk a kocsiról végre egy kicsit mozogni. Emlékeimben az út nagyon hosszúnak tűnik, sokára este értünk Andocsra.

A testvéremmel mikor megálltunk a falu végén levő táblánál, melyen végre az állt, hogy Andocs nagy izgalom vett rajtunk erőt, hogy milyen is lehet az a híres kegyhely. Mielőtt bementünk a faluba egy szép kis kút fogadott bennünket, mely az elbeszélések szerint Szentkút volt. Mindenki leszállt a kocsiról, ivott és megmosakodott a kútnál, a szomszéd Terus néni engemet is megmosdatott, és így szüleim szerint ő lett a második keresztyám. Mivel az este a nyakunkon volt a szüleim elkezdtek szállást keresni a számunkra. Több házhoz is beszóltak, de csak a templomtól távolabb, egy mellékutcában találtak helyet egy nagyon kedves gazdánál. Persze itt ne szép fogadói szobát képzeljünk el, hanem egy szénáspajtát, ahol már egy másik zarándokcsalád is helyet kapott. Ettől függetlenül szépen megfértünk egymás mellett. Apám legelőször ellátta a lovakat, édesanyám és Terus néni helyet csinált a pajtában. Vacsoráztunk a magunkkal hozott ételből, majd átmentünk a templomba.

A Szűzanya szobra piros bársonyba volt öltöztetve. Azt a békeséget, nyugalmat a szép Mária énekeket amiket a hívek énekeltek, azóta is emlékeim legszebbjei közé tartoznak. Hiába annak, hogy ezek az események 50 évvel ezelőtt történtek. Este 11-ig voltunk a

templomban, és hálát adtunk a Szűzanyának, hogy oly messziről idesegített bennünket, hogy láthassuk a gyönyörű kegyhelyet. A Szentkútnál megtöltöttük korsóinkat és vettünk vizet (nem pénzért!) haza is, a szomszédoknak akik megkértek bennünket erre. Másnap reggel elmentünk a szentmisére, utána vettek a szüleim egy kis búcsú fiát, mivel akkor volt a búcsú is Andocson. Fájó szívvel elköszöntünk a Szűzanyától, a szállásunkon összepakoltunk és megköszöntük a szíves vendégfogadást. 10 óra körül indultunk hazafele azon a szép késő őszi szeptemberi napon. Hazafele úgy éreztük testvéremmel mintha rövidebb lett volna az utazás, talán a lovak is gyorsabbak voltak, igyekeztek ők is hazafele. A visszaút alatt mi gyerekek a kocsifénéken eljátszogattunk a szalmán, és hallgattuk szüleim és Terus néni meséit. Nekem is mint általában a legtöbb embernek a gyerekkor a szép emlékekkel maradt meg, ezek közé tartozik ez a bizonyos Andocsi búcsújárás is. Bár lehetne egy olyan kívánságom, mely csak egyszer is teljesülne bármily rövid időre, csak annyi lenne: - drága gyerekkor jőj vissza egy szóra!

Gyulási Jánosné

Értesítés.

Szíves tudomására hozzuk a kedves Olvasónak, hogy ezévben lesz 15 éve, hogy a II. Világháborús emlékmű elkészült községünkben. Úgy gondoljuk, hogy ebből az alkalomból készítsünk egy sorozatot, mely az emlékmű megvalósításának történetét ismerteti az olvasókkal. Ebből ismerhetnek meg olyan eseményeket, melyekről nincs tudomása sok embernek. Nagyon sajnálatos, hogy már sokan nincsenek közöttünk azok, akik segítettek az emlékmű létrehozásában.

A sorozatot a következő számban indítjuk.

Tisztelettel a sorozat szerkesztésével megbízott: Hegedűs Gyula

Felhívások – Reklámok – Közlemények és, ami esetleg kimaradt!:
(A szerkesztőség nem őrizz meg, és nem küld vissza kéziratokat, cikket. Az újságban megjelent cikkek tartalmáért a szerkesztőség nem vállal felelőséget.)

RECEPTÁR...

Kókusz tekercs

Hozzávalók: 40 dkg liszt, 25 dkg margarin, 4 tojás sárgája, 2 dkg élesztő, tej.

Elkészítés: A tejjel összegyúrjuk ½ órát állni hagyjuk, majd két-három cipót formázunk, attól függően, hogy milyen átmérőjű legyen a süti. Kisodorjuk vékonyra, rákenjük a tölteléket. Felcsavarjuk, és újni vastagra szeleteljük. Lapjával a sütőpapírral kibélelt tepsibe tesszük és megsütjük.

Töltelék: 4 tojás fehérje, 30 dkg cukor, kevés citromlé, gőz felett felferjük, egy csomag kókusz reszeléket belekeverünk. Készülhet dióval is!

Jó étvágyat!

INGYENES SZABADTÉRI ANNABÁL!!!

Töltsük el az estét, egy kellemes hangulatú zenekar, jó BÜFÉ, megnyerő árak és hangulat társaságában!

ZENE: Jákob Band

Helye: Kutas Vendéglő Pincehely

Ideje: 2002. Július 27. 21 óra!!

Mindenkit sok szeretettel vár a **KUTAS VENDÉGLŐ!!**

Tisztelt Ügyfelünk!

Felhívjuk szíves figyelmét, hogy amennyiben birtokában van olyan betétkönyv, vagy egyéb betéti okirat (takaréklevél), amely jelíges, név nélküli, vagy névvel ellátott, de nevesítése személyi adatainak felvétele nem történt meg, szíveskedjen befáradni Takarékszövetkezetünk helyi egységébe nevesítés céljából.

2002.december. 19-től takarékbetétet kizárólag névreszólóan lehet elhelyezni, a korábban nyitott anonim betétkönyvet pedig az első bemutatás alkalmával nevesíteni kell.

Kérjük személyi igazolványát feltétlenül hozza magával.

Köszönettel:
Pincehely- Ozora és Vidéke
Takarékszövetkezet

SUZUKI BARTA

web: www.suzukibarta.hu

Szinte INGYEN!

Nálunk
befizetés nélkül is,
plusz
nagy kedvezménnyel
viheti el új autóját!

Hitelek már 11.000 Ft havi törlesztéssel!

Suzuki- és használtautó-vásár
alacsony kamatokkal és garanciával

Használt autó beszámítása **emelt áron!**

Villamosenergia-ipari dolgozóknak, célcsoportoknak
és flottavásárlóknak **egyedi kedvezmények!**

Szervizajánlatunk:

garanciális és garanciaidőn túli javítások, karosszeria-javítás,
fényezés, kárfelvétel, biztosítási ügyintézés, eredetiségvizsgálat

Keressen, hívjon minket, a legjobb ajánlatot biztosan tőlünk kapja!

*A kedvezmények nem vonhatók össze!

SUZUKI BARTA SZEKSZÁRD

SZEKSZÁRD, Selyem út 3.
Telefon: 74/415-611, 74/511-989,
74/528-911
Fax: 74/528-910
E-mail: sszekszard@enternet.hu

SUZUKI BARTA PAKS

PAKS, Tolnai út 7.
Telefon: 75/519-060, 20/96-13-499.
Fax: 75/519-068
6-os út melletti telephely tel.: 75/413-938
E-mail: carrauto2000@axelero.hu